

Zpráva o šetření

ve věci postupu Magistrátu města Zlína při výkonu sociálně-právní ochrany nezletilého Aleše A. (narozen xxx)

V prosinci 2014 se na mě obrátil pan B. A., bytem yyy (dále také „stěžovatel“), se stížností na postup Magistrátu města Zlína, odboru sociálních věcí (dále také „OSPOD“), při výkonu sociálně-právní ochrany jeho syna Aleše. Stěžovatel namítal, že OSPOD nebral v roce 2012, kdy se stěžovatel snažil o změnu poměrů syna Aleše, v potaz jeho přání být a žít s ním a velkou měrou přispěl k zákazu styku stěžovatele se synem. I když od roku 2014 stěžovatel i nezletilý opakovaně projeví zájem na obnovení vzájemných kontaktů, OSPOD je, dle jeho vyjádření, opět nečinný.

A - Předmět šetření

Stěžovatel přes opakované výzvy nedoplnil zákonné náležitosti podnětu, přesto jsem se rozhodla zahájit šetření, jelikož zákaz styku otce se syny¹ představuje podstatný zásah do jeho rodičovské (z)odpovědnosti. Šetření jsem proto zaměřila na to, zda podpora zákazu styku byla v oprávněném zájmu dětí, zejména pak Aleše, a na práci s rodinou od roku 2014, tedy od propuštění stěžovatele z výkonu trestu odnětí svobody.

O zahájení šetření jsem informovala jak stěžovatele, tak primátora Magistrátu města Zlína.

Své závěry opírám o spisovou dokumentaci OSPOD a zjištění získaná v rámci místního šetření uskutečněného na OSPOD.

B - Skutková zjištění

Vzhledem k tomu, že skutkový stav věci je obsáhlý a je znám jak stěžovateli, tak orgánu sociálně-právní ochrany dětí, nepokládám za nutné pro účely této zprávy popisovat chronologicky veškeré úkony, které ve věci činil otec, OSPOD, případně ostatní zainteresované instituce. Proto níže uvádím pouze ty, které pokládám pro posouzení věci za nejvýznamnější.

Z vyjádření OSPOD je zřejmé, že krajský úřad v roce 2012 pověřil OSPOD výkonem sociálně-právní ochrany sourozenců A. V té době již rodiče nezletilých nevedli společnou domácnost, v prosinci 2010 se matka se syny odstěhovala ke svým rodičům, v roce 2011 soud svěřil syny do její péče, stěžovateli stanovil výživné. V červnu 2012 soud zatímně umístil Aleše do Dětského domova v M., Aleš se na Policii ČR domáhal svého umístění do Klokánku v N. a odmítal se vrátit

¹ Aleš má mladšího sourozence Davida A. (narozen zzz).

k matce. Soud počátkem července 2012 usnesení zrušil, jelikož Aleš pobýval u matky na dovolence a situace se zklidnila.

Od rozhodnutí soudu o poměrech sourozenců orgány činné v trestním řízení šetřily několikrát podání stěžovatele, který matku a její rodiče včetně dalších příbuzných vinil z týrání Aleše, z bránění ve styku apod. Aleš od roku 2012 opakovaně kontaktoval různé instituce včetně soudce, tvrdil, že jej matka fyzicky trestá, že je velmi přísná apod.

Od roku 2011 s rodinou pracovalo několik odborníků,² jelikož s jejich závěry nebyl stěžovatel nikdy spokojen, navázal spolupráci s psychologkou Dr. B..³ V říjnu 2012 situace v rodině začala gradovat; Aleš se bez vědomí matky dostavil na opatrovnický soud a trval na svém výsledku. Následně na společném jednání Aleše s matkou na OSPOD měl nezletilý možnost vznést vůči matce své výhrady. Za pomoci OSPOD matka s Alešem nastavili konkrétní pravidla komunikace a režimu dne a Aleš odcházel domů spokojený. Po odpoledním telefonickém hovoru se stěžovatelem se Aleš zamkl v koupelně, odmítal odemknout, poté vyskočil z okna. Před domem již čekala Policie ČR, pohyboval se tam i stěžovatel. Po výsledku s ním navštívil psychologku Dr. B.. Dne 23. 10. 2012 se Aleš opět domáhal výsledku u soudce nebo předsedy soudu, na soud se postupně dostavili rodiče a OSPOD, který přes výhrady stěžovatele s Alešem hovořil. Následně matka souhlasila s okamžitým Alešovým umístěním do SVP O., což promptně zajistil OSPOD.

K zadržení stěžovatele došlo v době pohovoru OSPOD s Alešem. Po převozu na Krajské ředitelství Policie ČR Zlínského kraje byl obviněn a následně umístěn na základě rozhodnutí soudu do vazby.

Matka po umístění stěžovatele do vazby okamžitě navázala spolupráci s terapeutem Dr. D., zpočátku pracovala na posílení psychické odolnosti a zmírnění úzkosti, následně na posílení rodičovské role.⁴ Aleš po ukončení pobytu v SVP O. (počátek prosince 2012) začal docházet ke stejnému terapeutovi.

V lednu 2013 soud zakázal styk otce se syny, odvolací soud v červnu 2013 rozhodnutí potvrdil. Návrh podala matka, následně i OSPOD. Soudy vycházely z několika znaleckých posudků, ze kterých jasně vyplynulo, že stěžovatel Aleše naváděl a nutil, aby matku a prarodiče křivě obviňoval z týrání u různých institucí, poskytl mu techniku k monitorování členů rodiny, nahrávky pak zneužíval apod.; rovněž znalci diagnostikovali syndrom zavrženého rodiče.

V srpnu 2013 odvolací soud potvrdil, že se stěžovatel dopustil trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí, přečinu ohrožování výchovy dítěte a nebezpečného pronásledování, snížil trest odnětí svobody z 54 na 42 měsíců (pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou).

² V březnu 2011 psychologka u Aleše konstatovala výraznou depresivní a úzkostnou symptomatologii, která souvisela s diametrálně odlišnými výchovnými styly. Od září 2011 do ledna 2012 probíhala v Centru poradenství pro rodinné a mezilidské vztahy rodinná terapie, která nenaplnila zakázku - Aleš se neprojevoval, hovořil pouze stěžovatel, který matku otevřeně kritizoval. FOD po spolupráci s rodiči konstatoval, že stěžovatel k prosazení svých rodičovských práv používal extrémní a nevhodné prostředky.

³ **V rámci trestního řízení se nad veškerou pochybnost prokázalo, že zprávy vytvářela "na zakázku" stěžovatele, radila mu, co má dělat a jak postupovat, aby syna Aleše získal do své péče.**

⁴ U matky nezletilých znalci konstatovali, že byla vystavena domácím násilím narůstající intenzity, čímž došlo k rozvoji syndromu týrané ženy. Znalci vyslovili do budoucna obavy z možné posttraumatické stresové poruchy.

V září 2014 stěžovatele podmíněčně propustili, následující měsíc podal návrh na zrušení vyživovací povinnosti k synům, návrh na zrušení zákazu styku s dětmi a jeho úpravu - styk s Alešem žádal upravit i zatímně. Návrh na předběžná opatření soud zamítl.

Matka nezletilých spolupracuje s OSPOD, který rodinu pravidelně monitoruje, Aleš stále navštěvuje terapeuta, se kterým úzce spolupracuje i OSPOD.

Počátkem prosince 2014 se stěžovatel setkal na půdě OSPOD s terapeutem Alešem, jelikož zpochybňoval vyjádření syna k případným kontaktům, které v té době bylo negativní. Stěžovateli zúčastnění doporučili, aby se lidé z jeho okolí zdrželi kontaktování syna, současně mu OSPOD poskytl informaci, že bude trvat na znaleckém posudku ve věci obnovy jeho kontaktů se syny.

OSPOD jako kolizní opatrovník nepodpořil počátkem roku 2015 návrhy paní C., která žádala o pobyt Aleše u ní v Rakousku.

V březnu 2015 podala matka podnět státnímu zastupitelství ve věci podezření z přečinu ohrožování výchovy dítěte, přečinu nebezpečného pronásledování a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí ze strany stěžovatele. Počátkem října 2015 policejní orgán podnět odložil.

Stále platí rozhodnutí soudu o zákazu styku, soud doposud nerozhodl o návrhu na zbavení stěžovatele rodičovské odpovědnosti.

C - Hodnocení věci ochránkyní

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva deklaruje, že primárním cílem při rozhodování v jakékoliv věci, která se týká dítěte, by mělo být nalezení řešení, které bude respektovat zájem dítěte a v co nejmenší možné míře zasáhne do zájmů jiných dotčených subjektů. Pokud takový soulad není možné nalézt, měl by být zájem dítěte nadřazen nad zájmy ostatních (většinou rodičů).⁵

C.1 Zákaz styku

Je-li to nutné v zájmu dítěte, soud omezí právo rodiče osobně se stýkat s dítětem, anebo tento styk i zakáže.⁶

Stěžovatel ve snaze získat Aleše do své výhradní péče ho vystavoval nepřírozeným situacím, jež ho traumatizovaly. Aleše ponoukal, aby u vytipovaných institucí (OSPOD, PČR, soud, Dr. B.) tvrdil, že jej matka a její rodiče fyzicky trestají a chovají se k němu nevhodně, otevřeně s ním řešil porozchodové problémy, vyžadoval od něj plnou citovou podporu a nutil syna převzít zodpovědnost za rozhodnutí, pro která nebyl dostatečně vyspělý apod. Nadto s matkou odmítal

⁵ Např. rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 6. července 2010, *Neulinger a Shuruk v. Švýcarsko*, č. 41615/07 („... rodiči nemůže být umožněno, aby uplatňoval vůči dítěti opatření, která by poškodila jeho zdraví nebo vývoj“).

⁶ Ustanovení § 888 a 891 občanského zákoníku – úprava styku rodiče s dítětem nevyklučuje korekce v podobě limitů, podmínek či jiných omezení, včetně zákazu styku, nebo zákazu styku, je-li v zájmu dítěte.

spolupracovat, znevažoval její rodičovskou autoritu.⁷ Žádná tvrzení stěžovatele ohledně špatné péče matky o syna se ale nikdy nepotvrdila, stejně tak ani jeho tvrzení o fyzickém trestání či ubližování ze strany matky či ostatních rodinných příslušníků. „Akce“ v říjnu 2012 potvrdila, že se situace vymkla normálu a výchovné působení stěžovatele představovalo ohrožení Alešova zdárného vývoje.

I když v době rozhodování soudu prvního stupně o zákazu styku OSPOD nedisponoval závěry následných znaleckých posudků vypracovaných v lednu 2013 v rámci trestního řízení, již v té době měl dostatek poznatků o tom, že stěžovatel svým jednáním staršího syna Aleše ohrožoval. Následné znalecké posudky poznatky OSPOD potvrdily, jejich závěry byly alarmující.

Konstatuji, že jednání stěžovatele mělo a bezesporu má dopad do rodinných poměrů synů, zejména však Aleše, kdy představuje intenzivní zásah do jeho duševního vývoje, a to především pro svou nevratnost a nenapravitelnost.⁸ Třebaže se stěžovatel nedopustil přímého fyzického násilí vůči Alešovi, uvedené nehraje roli při přijetí opatření, jež by chránila psychiku nezletilého, ale i mladšího bratra Karla. Platí totiž premisa, že ochrana práv dítěte vyžaduje, aby bylo chráněno proti všem zásahům, bez ohledu na to, jakým způsobem jsou zásahy uskutečněny, zda přímo, či nepřímo, aby nedošlo k dalšímu možnému ohrožení duševního vývoje. Nezletilý Aleš neměl ke stěžovateli zřetelný negativní vztah, naopak, byl nekritický. Jeho působení, které znalec přirovnal k brainwashingu, se negativně podepsalo na jeho psychice a bohužel i na jeho chování.⁹ I když zákaz styku představuje podstatný zásah do rodičovské (z)odpovědnosti, ve světle výše uvedených faktů vyhodnocení tehdejší situace Aleše a jeho bratra, následný postup OSPOD, tzn. návrh na zákaz styku stěžovatele s nezletilými a jeho podpora, adekvátně reagoval na eskalaci problémů v rodině a byl v oprávněném zájmu zejména nezletilého Aleše.

V případech, kdy jednání zákonného zástupce představuje reálné nebezpečí pro zdárný duševní a psychický vývoj nezletilého, je orgán sociálně-právní ochrany dětí povinen podpořit či přijmout taková opatření, jež by ohrožujícímu jednání zabránila, a to i za cenu faktického omezení výkonu rodičovské (z)odpovědnosti, spočívajícího v návrhu na zákaz nebo omezení styku.

⁷ Závěry odborných zařízení, které rodina navštěvovala, upozorňovaly na otevřeně kritizující chování stěžovatele vůči matce nezletilých, na to, že Aleš přebírá i jeho chování, jelikož matku nerespektoval a kritizoval. Znalec v rámci opatrovnického řízení v srpnu 2011 upozornil, že zavržení matky bylo již natolik výrazné, že Aleš vyhledával důvody k její kritice, což svědčilo o jistém programování ze strany stěžovatele.

⁸ SVP v listopadu 2012 vyhodnotil Aleše jako frustrovaného a nezdravě psychicky závislého na otci a negativistického vůči matce. Aleš byl obětí a dle odborníků střediska si prožitá trauma ponese na celý život. Následné znalecké posudky z ledna 2012 vypracované v rámci trestního řízení nejen že potvrdily u Aleše syndrom zavrženého rodiče, znalci vyslovili prognózu, že jednání stěžovatele zanechá na jeho budoucím emocionálním vývoji neblahé důsledky, jelikož existuje důvodná obava z možného zabrždění či deformace. Aleš ztratil část své identity a do budoucna se může tak stát obětí nebo pachatelem týrání. U Aleše dále znalci diagnostikovali reaktivní anxiózně depresivní poruchu, která vyžaduje dlouhodobé, trpělivé a systematické psychoterapeutické vedení i za pomoci psychofarmakologie.

⁹ Aleš měl zřetelně negativní vztah k matce a mateřským prarodičům, ke kterým se choval s despektem, nerespektoval jejich výchovnou autoritu, býval i agresivní, negativní vztah měl i k mladšímu bratrovi, který má s matkou velmi blízký vztah, Aleš ho ponoukal, aby se k matce choval hrubě. Vůči učitelům a vychovatelce ve školní družině byl arogantní, rovněž tak ke spolužákům, pokud se s nimi bavil. Aleš zadržával, zhoršil se mu prospěch, v jeho chování byly prvky agrese. Davidův vývoj byl ohrožen emočním chladem a nezájmem za strany stěžovatele.

C.2 Sociální práce s rodinou od roku 2014, úprava styků

Aleš se po návratu ze SVP O. zklidnil, začal matku respektovat, zlepšil se jeho vztah s bratrem a mateřskými prarodiči, začlenil se do dětského kolektivu, kterému se v minulosti vyhýbal, přestal koktat. Aleš ihned po návratu k matce navázal spolupráci s terapeutem, který OSPOD s jeho svolením reprodukuje jeho přání, pocity a názory, jelikož s OSPOD odmítal hovořit. Na základě doporučení terapeuta mu matka zajistila v roce 2014 vyšetření, ze kterého mimo jiné vyplynulo, že se nesmířil s minulostí, že nezískal reálný náhled na chování otce, takže byl stále velmi lehce ovlivnitelný.

Aleš matce sdělil, že jej stěžovatel v říjnu 2014 oslovil, následně chtěl setkání s otcem projednat se svým terapeutem, jelikož ho velmi rozrušilo.¹⁰ OSPOD správně reagoval, když stěžovateli důrazně doporučil, aby se zdržel jakýchkoliv pokusů o kontakty s Alešem, a to i prostřednictvím svých známých.¹¹

Do ledna 2015 Aleš kontakty s otcem odmítal. I když postupem času styky se stěžovatelem výslovně nezavrhl, sám žádnou aktivitu k jejich obnovení nevyvíjel, o otci se nechtěl bavit, terapeutovi sdělil, že má obavy z toho, že se bude otec nepěkně vyjadřovat o matce či prarodičích, což by mu hodně vadilo.

Ke změně v jeho postoji došlo v lednu 2015 v době jeho pobytu na lyžařském výcviku. Na chatu, kde byl Aleš s třídou ubytován, došel e-mail od paní C. (blízká známá stěžovatele), u které v minulosti stěžovatel s Alešem trávil zimní i letní prázdniny. Paní C. zvala Aleše k sobě, zaslala mu fotky stěžovatele, který u ní pobýval. Matka e-mailovou korespondenci objevila náhodou spolu s novým mobilem, který mu údajně paní C. poslala.¹² Aleš najednou změnil názor (do té doby odmítal i pobyt u paní C.), v přítomnosti matky u terapeuta sdělil, že k paní C. jet chce a že se mu stýská po otci. Následně přinesl domů tašku s novým, značkovým oblečením a botami, které mu u sousedů údajně zanechala paní C. Chování Aleše se změnilo, začal si zaheslovávat všechna elektronická zařízení, s matkou omezoval komunikaci a začal opět zadržovat až koktat. Matka i OSPOD měly podezření, že se Aleš s otcem tajně stýká, prokázat se to však nepodařilo, stejně jako skutečnost, kdo byl faktickým dárce mobilního telefonu a oblečení, zda paní C., či stěžovatel. V kontextu uvedeného upozorňuji, že stykem dítěte s rodičem se mimo jiné rozumí i **zasílání dárků dítěti**.¹³

Jestliže ve světle výše uvedených skutečností, o kterých byl OSPOD informován díky intenzivnímu monitorování rodiny, opakovaně nepodpořil návrhy paní C. na pobyt Aleše u ní, jednal v jeho oprávněném zájmu. OSPOD nemohl

¹⁰ Stěžovatel čekal v autě na Aleše, který se vracel s kamarádkou ze školy domů, sdělil mu, že on má sice styk zakázaný, Aleš však nikoliv, takže za ním může kdykoliv přijít.

¹¹ Stěžovatel měl výhrady, že se s Alešem nemůže kontaktovat na Facebooku syn paní C..

¹² Aleš uvedl, že šel ze zastávky neobvyklou cestou a našel na mostě tašku se svým jménem a v ní telefon od paní C.. Sousedka, která předávala Alešovi tašku s oblečením, PČR tvrdila, že v ní byl i mobil a Aleš si ho vzal.

¹³ V souladu s čl. 2 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 91/2005 Sb. m. s. a Úmluvou o styku s dětmi se stykem rozumí jakákoliv forma interakce mezi rodičem a dítětem, tzn. nejen **přímý (osobní) kontakt dítěte s rodičem**, tedy pobyt či návštěvu dítěte u rodiče, ale také kontakt nepřímý, tzn. jakákoliv forma komunikace mezi dítětem a rodičem; telefonní, SMS, Skype, e-mail, sociální sítě, poskytnutí informací o dítěti rodiči (byť není způsobila sama o sobě rozvíjet rodičovský vztah s dítětem, je důležitou součástí každého vztahu rodič – dítě), předávání dárků dítěti.

vyloučit „náhodné“ setkání stěžovatele s Alešem a možnost, že by stěžovatel pokračoval v ohrožujícím jednání, tzn., popouzel Aleše proti matce. Aleš byl v té době stále velmi zranitelný (viz výše), nadto, stěžovatel nikdy nepřipustil, že by jeho chování, za které byl odsouzen k trestu odnětí svobody, syna jakkoli ohrozilo.

Aleš od **září loňského roku** začal chování stěžovatele, kterého opakovaně vídal v blízkosti školy a školního hřiště, jak jej sleduje (i když ho neoslovil), vnímat jako obtěžující, vyjádřil přání, aby stěžovatel ustal v jeho pronásledování. Taktéž nelibě nesl, že ho stěžovatel pronásledoval, když jel na kole, a že nastupoval do stejného autobusu.

Koncem roku 2015 na společném jednání, kterého se účastnil Aleš s matkou, terapeutem a pracovnící OSPOD, mimo jiné projednávali podnět syna paní C. adresovaný Policii ČR. Aleš rezolutně popřel, že by komukoliv z rodiny C. sdělil, že mu matka či prarodiče vyhrožují umístěním v SVP O., že má zákaz chodit k sousedům, že matka nepřiměřeně reagovala na darovaný mobil, že je dědeček neustále pod vlivem alkoholu apod. Jasně sdělil, že se s otcem stýkat nechce, ví, „že by vše začalo znovu“. Uvedl, že si s matkou rozumí, svěřuje se jí, má ji velmi rád, uvědomuje si, že se k ní v minulosti choval nepěkně.

Matka spolupracuje s OSPOD, respektuje jeho doporučení, která se týkají nezletilých,¹⁴ Aleš stále navštěvuje psychoterapeuta. OSPOD tedy nemá důvod k využití **intervenční povinnosti**.¹⁵ OSPOD monitoruje rodinu, spolupracuje se školou, dětským lékařem a jak jsem již uvedla s psychoterapeutem Aleše.

Oceňuji, že OSPOD našel cestu, jak citlivě a nenásilně zjistit pocity, přání a názory Aleše,¹⁶ aniž by jednal „pokoutně“. Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že OSPOD naplnil participační práva Aleše, který je seznámen se všemi rozhodnutími a návrhy, které se ho týkají, včetně jejich konsekvencí, má možnost se k nim vyjádřit.¹⁷

Pokud se týká údajného rapidního zhoršení Alešova prospěchu, mohu pouze konstatovat, že loňský rok byl pro Aleše velmi náročný, musel se vypořádat s neutuchajícím zájmem stěžovatele a znovu prožívat minulá traumata. Není divu, že se jeho prospěch poněkud zhoršil.

Ačkoliv platná právní úprava na daném úseku, tzn. občanský zákoník (do 31. 12. 2013 zákon o rodině) a občanský soudní řád, výslovně nestanoví lhůtu k omezení či zákazu styků, jedná se o opatření časově omezené. Orgány sociálně-právní ochrany a soudy, každý ve své působnosti, by měly zkoumat, zda se

¹⁴ Matka řešila s OSPOD i mladšího syna Davida, který sice nebyl stěžovatelem přímo manipulován proti ní, jeho nezájem o něj se však podepsal na jeho psychickém stavu (narušení zdravého vývoje jeho osobnosti a psychiky).

¹⁵ Ustanovení § 9a odst. 1 a 2 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (dále jen „ZoSPOD“) – v případech, kdy nastane situace, kterou rodiče nejsou schopni sami řešit a nerespektují doporučení orgánu sociálně-právní ochrany dětí, je úřad povinen adekvátně a bezprostředně reagovat a rodičům uložit povinnost ve správním řízení nebo rozhodnout o výchovném opatření.

¹⁶ Ustanovení § 8 odst. 2 ZoSPOD – při své činnosti bere OSPOD v úvahu přání a pocity dítěte s přihlédnutím k jeho věku a vývoji tak, aby nedošlo k ohrožení nebo narušení jeho citového a psychického vývoje.

¹⁷ čl. 12 Úmluvy o právech dítěte s § 8 odst. 3 ZoSPOD:

Dítě, které je schopné formulovat své vlastní názory, má právo tyto názory svobodně vyjadřovat při projednávání všech záležitostí, které se ho dotýkají, a to i bez přítomnosti rodičů nebo jiných osob odpovědných za výchovu dítěte. Vyjádření dítěte se při projednávání všech záležitostí týkajících se jeho osoby věnuje náležitá pozornost odpovídající jeho věku a rozumové vyspělosti.

toto opatření postupem času a změnou okolností nestalo nepřiměřeným. Rodič může kdykoliv podat návrh na zahájení nového řízení o úpravě styku s dítětem, změní-li se podstatně poměry. Soud v nalézacím řízení zhodnotí aktuální situaci a rozhodne, zda změna poměrů je natolik podstatná, že povede k novému rozhodnutí.

Jelikož je styk nevhodný v případech, kdy je dítě při pobytu s druhým rodičem neurotizováno, popouzeno vůči rodiči, který má dítě ve výchově apod., OSPOD se nedopustil pochybení, když hodnotí styky synů se stěžovatelem prizmatem jejich zájmu. Jeho obezřetnost v tomto směru je namístě – trvání na vypracování znaleckého posudku je potřebné i s ohledem na psychiatrickou diagnózu, kterou stěžovatel vehementně popírá (porucha osobnosti s narcisistickými a paranoidními rysy) a která je trvalého charakteru a prakticky nezměnitelná psychoterapeutickým či psychiatrickým působením. Zda by intenzivní a dlouhodobá psychoterapie změnila, přesněji korigovala náhled stěžovatele na jeho vlastní prožívání a jednání vůči synům a rodině matky, by měl mimo jiné zhodnotit znalec.

Soud doposud nezačal jednat o návrhu OSPOD na zbavení rodičovské odpovědnosti stěžovatele, nemohu proto nyní hodnotit činnost (aktivitu) kolizního opatrovníka, kterým je Městský úřad Otrokovice. Rovněž nejsem schopna předjímat, jaké konkrétní kroky v předmětném řízení bude činit do budoucna, nemohu tedy hodnotit ani jeho postup.

D - Závěry

Na základě výše popsaných zjištění a úvah jsem dospěla k závěru, že Magistrát města Zlína při výkonu sociálně-právní ochrany a kolizního opatrovnictví nezletilého Aleše **nepochybil**; jeho postup byl v souladu s platnou právní úpravou a v zájmu dítěte.¹⁸

Zprávu o šetření zasílám primátorovi Magistrátu města Zlína a stěžovateli.

Mgr. Anna Š a b a t o v á, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

¹⁸ Podle ustanovení § 1 ZoSPOD se sociálně-právní ochranou dítěte rozumí, mimo jiné, ochrana práva dítěte na příznivý vývoj a **působení směřující k obnovení narušených funkcí rodiny**. Předním hlediskem sociálně-právní ochrany dětí je podle ustanovení § 5 citovaného zákona **zájem a blaho dítěte**. Úmluva o právech dítěte stanoví v čl. 3 zásadu, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.